

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K. N.
przeciwko [...] A. i [...] "S." S.A.
w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 października 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ukierunkowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń. Koniecznej selekcji skarg kasacyjnych pod kątem realizacji tych funkcji służy instytucja przedsądu ustanowiona w art. 398⁹

k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skarg kasacyjnych. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Strona pozwana, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazała na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych oraz na oczywistą zasadność skargi.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego przesłanka ujęta w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. powinna być rozumiana jako kwestia o problemowym i precedensowym charakterze, odnosząca się do wykładni prawa i mająca znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Powinna ona pozwalać na sformułowanie przez Sąd Najwyższy, w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej, ogólnego poglądu możliwego do wykorzystania na gruncie innych spraw. W ten sposób rozpoznanie skargi kasacyjnej może przyczynić się do rozwoju prawa, realizując cele publiczne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., II CSK 596/14, oraz z dnia 23 lipca 2015 r., I CSK 976/14, - nie publ.).

Wątpliwości wskazane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie odpowiadają przytoczonym wymaganiom; zostały one uargumentowane w istocie wywodem polemicznym w stosunku do stanowiska wyrażonego przez Sąd drugiej instancji.

W odniesieniu do drugiej ze wskazanych na wstępie przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy zauważyć, że - zgodnie z utrwalonym orzecznictwem - przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumieć należy stan, w którym jest ona uzasadniona w sposób ewidentny, możliwy do stwierdzenia już na pierwszy rzut oka, bez potrzeby prowadzenia złożonych rozumowań (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 kwietnia 2015 r., II CSK 550/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Spełnienia tej przesłanki nie można upatrywać w podniesionych przez stronę skarżącą zarzutach uchybienia art. 328 § 2 k.p.c. i art. 65 k.c. Powołanie się na tę przesłankę prowadzi przy tym do wewnętrznej sprzeczności wniosku. Nie jest bowiem możliwe, aby

w odniesieniu do tej samej kwestii skarga kasacyjna była uzasadniona w sposób ewidentny (oczywista zasadność) oraz by zawierała w sobie zasadniczą i trudną do rozstrzygnięcia wątpliwość z zakresu wykładni prawa (istotne zagadnienie prawne).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.